

[Alfred Jensen.]

betale til formål, som synes en uvedkommende, og som man er modstander af. Jeg nærer heller ingen begejstring, når jeg betaler værneskat, men den må jeg betale alligevel, selvom den strider mod min overbevisning og mod mit politiske synspunkt. Jeg vil tro, der er adskillige her i landet, der betaler værneskat med endda større væmmelse, end jeg gør det, nemlig de mange, der beder sig fritaget for at udøve militærtjeneste, fordi det strider mod deres samvittighed og religiøse opfattelse, men dem pålægger man at betale alligevel, så det forekommer mig noget opstyltet, at man nu overfor organisationerne skal foretage en sådan renselsesproces. Så selvom man tager disse momenter med, kan den kommunistiske gruppe ikke anbefale, at man følger forslagsstillernes ønske om en undersøgelse af sagen. Vi er modstandere deraf.

Oluf Pedersen: Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning går ud på, at folketinget skal henstille til regeringen at skaffe sikkerhed for, at de i stat og kommune ansatte personer ikke udsættes for organisationstvæng. Denne henstilling kan jeg på min gruppes vegne anbefale til nærmere overvejelse og udformning i et udvalg, idet vi naturligvis, ligesom da det drejede sig om permanent voldgift, må forbeholde os at se på det resultat, udvalget kommer til, inden vi giver endelig tilslutning.

Da vi i efteråret behandlede en forespørgsel, der angik de statsansatte kontorfunktionærer, var finansministeren straks klar til at sætte en uheldig aftale ud af kraft. Det drejede sig om et krav om tvungen indmeldelse i en arbejdsløshedskasse endog for studenter, der ikke var sikret understøttelse. Her drejer det sig om fru Hansen, der havde indmeldt sig i arbejdsløshedskassen, og jeg forstår godt, at den højtærede indenrigsminister på et spørgsmål herom i tingets spørgetid den 8. ds. svarede, at efter den begrundelse, der var angivet af den pågældende rådmand i magistraten i Aarhus, fandt ministeren personlig, at afskedigelsen var uheldig, men han havde — og det er måske rigtigt — ingen adgang til at gribe ind overfor det

kommunale selvstyre. Nu er det i dag oplyst, at der bliver tale om et sagsanlæg, og hvis man skal gå ud fra den redegørelse, som økonomi- og arbejdsministeren gav, vil jeg mene, at denne opsigelse vil blive anset for ugyldig. Men iøvrigt er dette i nogen grad klare med deres rådmand. Jeg har andetsteds i landet set, at et styre, der bar sig sådan ad, blev sat på porten.

Der er imidlertid også andre problemer i denne forbindelse. Medlemsskabet af arbejdsløhedskassen kan have en fornuftig begrundelse, men jeg synes ikke om, at det skal være et krav. Der er dog her i tinget vedtaget en række love, også med stemmer fra det radikale venstre, venstre og det konservative folkeparti, gående ud på at give fortrinsret til de arbejdsløhedsforsikrede.

Hvad angår selve spørgsmålet om arbejdsløhedskasserne, var der under krigen nedsat et udvalg vedrørende denne side af den sociale lovgivning, og her var der enighed om, at man ikke for at være forsikret nødvendigvis skulle være medlem af den politiske fagforening; der var tillige enighed om, at det højeste overkontingent for at være i arbejdsløhedskassen, selvom man ikke var medlem af fagforeningen, skulle være en trediedel af det almindelige kontingent. Når man overhovedet i udvalget gik med til et forhøjet kontingent, var det begrundet i det, der blev anført vedrørende administrationsomkostningerne og den forholdsvise mindre risiko, der var for medlemmer af fagforeningen, fordi det for fagforeningsmedlemmer var obligatorisk at stå i arbejdsløhedskassen. Det var det, man dengang fra alle sider affandt sig med, og det står antagelig ved magt endnu.

Vor principielle stilling til alt dette gav jeg udtryk for den 28. oktober 1955. Vi er imod, at borgerne tvinges ind i organisationer. Arbejderne skal have deres organisationsret, men der skal ikke være organisationstvæng. Hvad der gælder for fagforeningerne, må også gælde for arbejdsgiverforeningen. Det gælder også mange andre foreninger.

Jeg er enig i den betragtning, der er fremsat her i dag, at der her i landet er altfor meget organisationsvælde; jeg husker også